

СУЧАСНІ МЕРЕЖІ ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ І ЇХ ПРАВОВИЙ СТАТУС В УКРАЇНІ

У статті проаналізовано правовий статус вітчизняних мереж трансферу технологій. Наведено основні переваги та недоліки проаналізованих мереж трансферу технологій та їх адаптованість до сучасних потреб держави.

Ключові слова: мережа трансферу технологій, трансфер технологій, види передачі технологій.

Постановка проблеми. Новітні технології є основними факторами у формуванні конкурентних переваг та економічного розвитку як підприємства, так і кожної сучасної країни. Для забезпечення економічного зростання держава повинна приділяти увагу підтримці високотехнологічного бізнесу й інноваційного підприємництва, до якого належить трансфер технологій. Однак сьогодні не достатньо розробити або створити інноваційну технологію: без впровадження на виробництві або масового використання іншими суб'єктами вона втрачає свої інноваційні властивості. Основною проблемою для науковців є подальша комерціалізація створеного ними продукту інтелектуальної діяльності, оскільки без цього компоненту механізм трансферу технологій не здатний забезпечити розвиток інноваційної сфери. Отже, мережа трансферу технологій є тим механізмом, який здатний забезпечити концентрацію інформаційних ресурсів та підвищити комерційну ефективність посередницької діяльності у сфері передачі технологій.

Мета статті. Дослідження сучасного стану вітчизняних мереж трансферу технологій, принципів їх побудови та аналіз європейського досвіду функціонування мереж трансферу технологій.

Аналіз останніх досліджень. Питанням створення й функціонування мережі трансферу технологій присвячені наукові дослідження таких вітчизняних правників, як В. С. Лисенко, С. О. Єгоров, В. Я. Козаченко, Р. В. Ободець, Я. В. Заїка та ін.

Виклад основного матеріалу. У сучасному світі склалися такі види передачі технологій:

– прямий процес трансферу технологій (ТТ) має місце тоді, коли постачальник і покупець знають своїх потенційних партнерів і поінформовані про їхні інтереси й пропозиції. Даний вид трансферу технологій передбачає здійснення фундаментальних і прикладних досліджень в університетах і науково-дослідних інститутах, за результатами яких створюються ноу-хау, які згодом передаються на промислові

підприємства, де впроваджуються як певний продукт, процес чи послуга;

– непрямий процес ТТ передбачає залучення посередницьких структур для передачі технологій до покупця. Посередницькими структурами в цьому випадку можуть виступати: агентства із ТТ, які підтримуються урядом і мають регіональну, національну або міжнародну сфери діяльності; представники із ТТ в університетах; представник із ТТ у науково-дослідних інститутах; електронний ТТ (наприклад, бази даних) [1].

Першою на пострадянському просторі створення мережі трансферу технологій ініціювала Росія. Так, починаючи з 2002 р. функціонує Російська мережа трансферу технологій (RTTN), яка об'єднує понад 70 регіональних інноваційних центрів із 29 регіонів Російської Федерації та країн СНД, які спеціалізуються на трансфері технологій. Клієнтами RTTN є компанії малого, середнього та великого бізнесу, академічні і галузеві науково-дослідні інститути та університети. Учасником мережі може стати будь-яка фізична чи юридична особа [2].

В Україні з моменту проголошення незалежності було здійснено декілька спроб організувати ефективну мережу трансферу технологій. Серед реалізованих в Україні проєктів найбільш вдалою вважається *Українська інтегрована система трансферу технологій (УІСТТ)*, до структури якої входять 7 регіональних і галузевих центрів і 17 центрів трансферу технологій науково-дослідних установ і вищих навчальних закладів України. Дана мережа створена за рішенням Державного агентства з питань науки, інновацій і інформації України. Вона покликана забезпечити накопичення і здійснення оперативного обміну інформацією між розробниками і споживачами інноваційної продукції. Метою УІСТТ є забезпечення функціонування каналів трансферу для просування інформаційних технологій, високотехнологічної продукції та послуг на внутрішній і зовнішній ринки, скорочення витрат

розробників технологій на пошук замовників і партнерів, юридичний захист прав інтелектуальної власності авторів технологій.

Взаємодія з європейською мережею трансферу технологій (EEN) забезпечується через Консорціум EEN-Україна, діяльність якого координує Український фонд підтримки підприємництва. Партнерські відносини з мережами RTTN і RCTT забезпечують вихід власників наукомістких розробок на ринок СНД, а єдність форматів європейської, української, російської та білоруської мереж створює передумови для ефективної роботи.

Мета створення УІСТТ полягає у формуванні ефективного інструменту, спрямованого на комплексну і систематичну підтримку процесів трансферу технологій, розширення регіональної та міжрегіональної взаємодії між суб'єктами інноваційної діяльності та трансферу технологій і створення умов для просування інноваційних технологій та високотехнологічної продукції на внутрішній та зовнішній ринки (ст. 2 Регламенту) [3].

Що стосується її головних завдань, то вони у Регламенті УІСТТ сформульовані таким чином: виявлення технологічних потреб і наявних технологічних розробок у наукових організаціях, підприємствах і компаніях; формування єдиної бази технологічних запитів та пропозицій; забезпечення відкритого доступу до інформації щодо технологій та інших об'єктів інтелектуальної власності, які мають комерційну цінність; поширення технологічної інформації серед наукових організацій та підприємств; допомога науковим організаціям та підприємствам у пошуку партнерів для здійснення трансферу технологій як в Україні, так і за кордоном; створення прозорого процесу взаємодії технологічних брокерів та потенційних покупців; пошук партнерів для реалізації міжнародних інноваційних проектів, включаючи спільну участь у проектах, фінансованих Європейською комісією [3].

Проаналізувавши завдання мережі, можна дійти висновку, що основний акцент в трансфері технологій робиться на наукові організації та підприємства. На жаль, жодне з поставлених завдань не адресоване науковцям – фізичним особам, які працюють поза виробничим процесом або не в наукових організаціях, але при цьому здатні створювати технології та інноваційний продукт під час власних досліджень і за свій кошт. Виходячи з цього, фізичні особи – науковці не мають повноцінної можливості співпрацювати з мережею трансферу технологій, через те що вони не залучені до її діяльності. У зв'язку з цим вважаємо за доцільне закріпити за-

вдання, які б стосувалися науковців, зокрема поширення інформації про результати їх наукових досліджень, сфери застосування та залучення потенційних учасників для реалізації проектів через відповідні суб'єкти мережі.

Що стосується безпосередньо структури УІСТТ, то в регламенті мережі наведений перелік суб'єктів. На вершині всієї структури знаходиться координатор мережі – один з учасників УІСТТ, який здійснює оперативне управління мережею, сертифікацію, навчання та методичну підтримку учасників мережі, контроль за дотриманням Регламенту роботи, підтримує роботу електронної платформи та веб-сайту мережі, забезпечує розвиток міжнародного співробітництва (ч. 2 ст. 3 Регламенту) [3]. На сьогодні координатор мережі уособлюється в Центрі науково-технічної інформації та сприяння інноваційному розвитку України (Укртехінформ).

Наступним елементом структури мережі є партнери, тобто організації інноваційної інфраструктури незалежно від форми власності, що на постійній або тимчасовій основі надають послуги у галузі науково-технічної експертизи, захисту прав інтелектуальної власності, менеджменту, маркетингу, консалтингу, рекламної та інформаційної діяльності (ч. 3 ст. 3 Регламенту). Партнер повинен мати спеціалістів заявленого профілю. Партнер мережі може бути учасником мережі УІСТТ, якщо він пройшов процедуру сертифікації та уклав відповідні договори з Координатором мережі. Аналіз правового статусу партнерів надає підстави для висновку, що в ньому закладено фундаментальні принципи побудови мережі трансферу технологій, а саме: співпраця лише з професійними учасниками, які розуміються на процесі трансферу технологій та принципі добровільності учасників, який полягає у виявленні власної волі суб'єктів мережі.

Зазначимо, що наведена інформація не дає повного розуміння про те, чим безпосередньо займаються партнери УІСТТ, у чому полягають їх цілі та завдання, яких прав і обов'язків вони набувають після того, як вони стали партнерами УІСТТ, якщо при цьому він не набув статусу учасника мережі, адже, виходячи з наведеної інформації, партнер може бути учасником лише після проходження певної процедури. У зв'язку з цим виникає питання щодо необхідності такого структурного елементу, як партнер УІСТТ, та його правового статусу в структурі мережі УІСТТ.

Останнім елементом структури є клієнт, заради якого і створюється мережа. Поняття та ознаки клієнта зазначені в ч. 4 ст. 3 Регламенту. Клієнти УІСТТ – це «продавці» та «покупці» технологій: академічні і галузеві науково-дослідні інститути,

університети, компанії малого, середнього та великого бізнесу, приватні особи, що здійснюють просування технологічної інформації та пошук технологічних партнерів. Клієнтом мережі може стати будь-яка фізична або юридична особа, що заповнила і надіслала до організації – учасника УІСТТ технологічний профіль для розміщення його на веб-сайті мережі. Саме на етапі розміщення інформації повинен виконуватися принцип достовірності інформації.

На теренах України УІСТТ – не єдина мережа трансферу технологій. Так, з метою реалізації Закону України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій» та з метою стимулювання інноваційних процесів у сфері технологічного розвитку Міністерство освіти і науки України наказом від 31.07.2008 р. № 712 створило за ініціативою Академії технологічних наук на основі пілотного проекту «Українська мережа трансферу технологій» (УТТН) *Національну мережу трансферу технологій* (НМТТ) [4]. Дана мережа побудована відповідно до методології і моделі Європейської мережі «релей-центрів» (IRC network, з 2008 р. EEN), Російської мережі трансферу технологій RITTN та Української інтегрованої системи трансферу технологій [4]. НМТТ спрямована на консолідацію інформаційних ресурсів вітчизняних державних, суспільних і приватних інноваційних структур, а також підприємств, установ і організацій у єдину мережу трансферу технологій з метою її подальшої інтеграції до європейської мережі EEN; ефективне використання інтелектуального потенціалу України, комерціалізацію науково-технічних розробок вищих навчальних закладів, наукових установ та новаторів; створення та розвиток ефективних механізмів та умов трансферу новітніх технологій у виробництво на вітчизняних підприємствах; залучення в господарський обіг результатів науково-технічної діяльності; сприяння розвитку імпортозаміщення та переорієнтації вітчизняних підприємств на експорт високотехнологічної продукції [5].

У межах Національної мережі трансферу технологій координатором виступає Академія технологічних наук України в особі Центру трансферу технологій. Локальними документами координатору надані такі права: діяти та укладати договори від імені мережі; встановлювати та затверджувати процедури взаємодії її учасників; розробляти та здійснювати супровід веб-сайту НМТТ, її централізованих баз даних; розвивати організаційно-правові, методологічні, інформаційно-комунікаційні платформи та інше забезпечення. Кожний учасник мережі адмініструє власний сегмент та взаємодіє з координатором та іншими учасниками відповідно до умов договору.

Український інститут науково-технічної та економічної інформації (УкрІНТЕІ), який підпорядкований Міністерству освіти і науки України, є ще однією загальнодержавною мережею трансферу технологій. Діяльність УкрІНТЕІ у сфері трансферу технологій спрямовано на реалізацію оперативного забезпечення необхідною науково-технічною інформацією й актуальними технічними рішеннями розробників, виробників, споживачів наукомістких технологій і потенційних інвесторів, а також на сприяння розвитку партнерських відносин України з міжнародним співтовариством. У його межах створена автоматизована система формування інтегрованих міждержавних інформаційних ресурсів (АСФІМІР), що покликана забезпечити оперативний обмін інформацією як із користувачами України, так і користувачами інших країн.

Окрім зазначених мереж були ще декілька, менш вдалих, спроб створити схожі бази даних. Одна з них – це *Українсько-Російська міжуніверситетська мережа трансферу технологій* (далі UkoRosNet), створена в 2010 р. на засіданні Комітету з питань економічної співпраці Українсько-Російської міждержавної комісії. Дана мережа була створена відповідно до угоди про науково-технічне співробітництво у сфері трансферу технологій між Академією технологічних наук України і некомерційним партнерством Російською мережею трансферу технологій у 2007 р. Її правовий статус було відкориговано на підставі протокольного рішення VII засідання Комітету з питань економічного співробітництва Українсько-Російської міждержавної комісії (2010 р.). Відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 12 квітня 2012 р. № 462 Українсько-Російська міжуніверситетська мережа трансферу технологій мала бути створена на базі НМТТ. При цьому Міністерство рекомендувало вищим навчальним закладам III–IV рівня акредитації здійснити заходи щодо входження до вказаної мережі і визначити структурний підрозділ, який буде на постійній основі готувати технологічні пропозиції за підсумками завершених науководослідних, проектно-конструкторських і дослідно-технологічних робіт [6].

Діяльність UkoRosNet проводиться, як правило, на громадських засадах, а тому існує можливість надання безоплатно послуг за рішенням координатора. Однак у зв'язку зі складною політичною обстановкою цей проект був заморожений.

Крім зазначених мереж загальнодержавного характеру в Україні функціонує розгалужена мережа центрів трансферу технологій (ЦТТ): інноваційно-технологічних центрів, бізнес-інкубаторів та інших організацій інноваційної інфраструктури, які

можуть об'єднуватися в консорціуми на кшталт *Консорціуму EEN-Україна* або Українсько-Російської міжуніверситетської мережі трансферу технологій. Хоча вони різняться за формою і принципами роботи, їх об'єднує те, що їх діяльність спрямована на комерціалізацію технологій як науково-технічної продукції.

Окремо слід зупинитися на Консорціумі EEN-Україна. Дану мережу було створено 2 червня 2011 р. у результаті підписання угоди про приєднання України до EEN. Метою консорціуму є сприяння розвитку бізнес-технологічної кооперації малих інноваційних підприємств і наукових організацій України та ЄС з метою підвищення їхньої конкурентоспроможності. До складу Консорціуму ввійшли: Інститут фізики НАН України; Торгово-промислова палата України; Київський національний університет технологій та дизайну (КНУТД); Київський міський центр з інвестицій та розвитку; ТОВ «Нова інтернаціональна корпорація»; Київський національний університет ім. Т. Г. Шевченка. Кожна з цих установ має доступ до бази даних EEN і може представляти інтереси зацікавлених осіб в EEN. Зокрема, кожен учасник Консорціуму EEN-Україна має такі можливості:

- просувати інноваційні продукти та технології клієнтів для перспективних ділових партнерів, ліцензіатів або клієнтів;
- допомога клієнтам знайти необхідні нові продукти, технології або знання для розвитку вашого бізнесу або для задоволення конкретних потреб;
- допомога в пошуку бізнес-партнерів;
- допомога в пошуку партнерів для науково-дослідних та інших європейських проектів;
- допомога в розміщенні профілю з пропозицією або запитом у системі EEN, після чого він буде доступний усім зацікавленим потенційним партнерам з 55 країн Європи, Азії та Америки протягом 1 року;
- надати допомогу при підготовці інформаційних матеріалів для створення профілю в базі даних EEN на основі форм EEN з використанням правильних кодів і ключових слів та керуючись вимогами EEN [7].

На жаль, слід зазначити, що ані жодна з вказаних загальнодержавних мереж, ані центри трансферу

технологій поки що не нагадують мережі, що функціонують у високорозвинених країнах, унаслідок чого у своїй діяльності вони досягли лише локальних успіхів. Крім того, загальним недоліком вказаних мереж є те, що процеси комерціалізації технологій в їх межах недостатньо ефективні, не відповідають сучасним вимогам конкурентної економіки.

Аналіз діючих сьогодні в Україні мереж трансферу технологій дозволяє дійти висновку про те, що їх діяльність відбувається окремо одна від одної, кожна має свою окрему базу даних, певне коло учасників. У свою чергу, наявність ідентичних мереж створює перешкоди на шляху до вільного та швидкого доступу до всіх наявних профілів для потенційного покупця та продавця. Оптимальним вирішенням цієї проблеми є об'єднання цих баз в одну. Створення нової мережі, яка виступатиме ключовим елементом у сегменті трансферу технологій, може відбутися декількома шляхами. Наприклад, об'єднання мереж на базі однієї з нині діючих, те ж саме стосується і їхніх баз даних. Другий варіант – створити нову юридичну особу в статусі державного підприємства. На основі державного підприємства як головного суб'єкта створити асоціацію некомерційного характеру, до якої ввійдуть існуючі мережі трансферу технологій. Уповноважений державний орган буде здійснювати контроль за державним підприємством. Державне підприємство в подальшому може виступати в ролі національного координатора мережі, що дозволить виділяти бюджетні кошти на діяльність та розвиток новоствореної мережі. У разі успішної діяльності новостворена мережа може перейти на власне самofінансування.

Висновки. Підводячи підсумки дослідження, необхідно зазначити, що на даний момент в Україні існує декілька схожих мереж трансферу технологій. Однак, як показує практика більш розвинутих країн, ефективніше працює механізм трансферу технологій з єдиною загальнодержавною мережею та її регіональними сегментами, яка зосереджує всю наявну інформацію з приводу комерціалізації інноваційних технологій. Саме наявність єдиної мережі дозволить у повній мірі налагодити ефективний механізм трансферу технологій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Прантенко Г. Особливості формування технологічного посередництва в Україні / Г. Прантенко // Економіка. – 2009. – Вип. 7 (98). – С. 66–70.
2. Контентний порівняльний аналіз мереж співпраці університетів та підприємств: вітчизняний та зарубіжний досвід / С. С. Слава, С. О. Слава, Л. В. Турок, Д. О. Бабич // Наук. вісн. Ужгород. ун-ту. Серія: Економіка. – 2014. – Вип. 1 (42). – С. 72–77.

3. Регламент роботи Української інтегрованої системи трансферу технологій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.untt.com.ua/.../reglament-roboti-uistt.doc.
4. Российская сеть трансфера технологий – инструмент для повышения конкурентоспособности бизнеса / М. Л. Катешова, О. П. Лукша, Е. А. Пашин, А. Э. Яновский [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.innovbusiness.ru/content/document_r_D72FEE9A-E338-4E64-A6A8-17AB11E65C8B.html.
5. Про затвердження складу робочої групи зі створення Національної мережі трансферу технологій [Електронний ресурс] : наказ М-ва освіти і науки України від 31.07.2008 № 712. – Режим доступу: <http://document.ua/pro-vnesennja-zmin-do-nakazu-mon-vid-31.07.2008-r.-n-712-doc33550.html>.
6. Про затвердження Положення про Робочу групу зі створення Національної мережі трансферу технологій [Електронний ресурс] : наказ М-ва освіти і науки, молоді та спорту України від 7 верес. 2011 р. № 1031. – Режим доступу: <http://document.ua/pro-zatverdzhennja-polozhennja-pro-robochu-grupu-zi-stvorenn-doc76694.html>.
7. Мережі трансферу технологій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.knutd.com.ua/transfer/trans_ua.

REFERENCES

1. Prantenko H. (2009) Osoblyvosti formuvannia tekhnolohichnoho poserednytstva v Ukraini [Features of the formation technological of mediation in Ukraine]. *Ekonomika – Economy*. 7 (98), 66–70. [in Ukrainian].
2. Slava S. S. Slava S. O., Turok L. V., Babych D. O. (2014) Kontentnyi porivnialnyi analiz merezh spivpratsi universytetiv ta pidpriemstv: vitchyzniani ta zarubizhnyi dosvid [Content comparative analysis of the cooperation networks of universities and companies: domestic and foreign experience]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu- Serii Ekonomika – Scientific Bulletin of the Uzhgorod University – Series Economy*. 1 (42). 72–77. [in Ukrainian].
3. Rehlament roboty Ukrainskoi intehrovanoi systemy transferu tekhnolohii [Reglament of work Ukrainian integrated system technology transfer]. *untt.com.ua*. Retrieved from www.untt.com.ua/.../reglament-roboti-uistt.doc [in Ukrainian].
4. Kateshova M. L. Luksha O. P., Pashin E. A., Yanovskiy A. E. Rossiyskaya set transfera tehnologiy – instrument dlya povyisheniya konkurentosposobnosti biznesa [Russian Technology Transfer Network – a tool for improving the competitiveness of businesses]. *innovbusiness.ru*. Retrieved from http://www.innovbusiness.ru/content/document_r_D72FEE9A-E338-4E64-A6A8-17AB11E65C8B.html [in Russian].
5. Pro zatverdzhennia skladu robochoi hrupy zi stvorennia Natsionalnoi merezhi transferu tekhnolohii : nakaz Ministerstva osvity i nauky Ukrainy vid 31.07.2008 № 712 [About approval of the working group on the creation of the National for Technology Transfer Network, Ministry of Education and Science of Ukraine of 31.07.2008, № 712]. *document.ua*. Retrieved from <http://document.ua/pro-vnesennja-zmin-do-nakazu-mon-vid-31.07.2008-r.-n-712-doc33550.html> [in Ukrainian].
6. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Robochu hrupu zi stvorennia Natsionalnoi merezhi transferu tekhnolohii : nakaz Ministerstva osvity i nauky, molodi ta sportu Ukrainy vid 7 veresnia 2011 № 1031 [About approval of the Working Group on the creation of the National Technologies Transfer Network, the Ministry of Education and Science, Youth and Sports of Ukraine from September 7, 2011 № 1031]. *document.ua*. Retrieved from <http://document.ua/pro-zatverdzhennja-polozhennja-pro-robochu-grupu-zi-stvorenn-doc76694.html> [in Ukrainian].
7. Merezhi transferu tekhnolohii [Technology Transfer Network]. *knutd.com.ua*. Retrieved from http://www.knutd.com.ua/transfer/trans_ua. [in Ukrainian].

Е. А. НОВИКОВ

младший научный сотрудник НИИ правового обеспечения инновационного развития
НАПрН Украины

СОВРЕМЕННЫЕ СЕТИ ТРАНСФЕРА ТЕХНОЛОГИЙ И ИХ ПРАВОВОЙ СТАТУС В УКРАИНЕ

В статье проанализирован правовой статус отечественных сетей трансфера технологий. Приведены основные преимущества и недостатки проанализированных сетей трансфера технологий и их адаптация к современным потребностям государства.

Ключевые слова: сеть трансфера технологий, трансфер технологий, виды передачи технологий.

E. A. NOVIKOV

Junior Research of the Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework
for the Innovative Development of National Academy of Law Sciences of Ukraine

THE MODERN TECHNOLOGY TRANSFER NETWORKS AND THEIR LEGAL STATUS IN UKRAINE

Problem setting. The newest technologies are major factors in shaping the competitive advantages and economic development for any company and every modern country. For ensuring economic growth the state should focus on supporting high-tech business innovation and entrepreneurship, which includes technology transfer.

Target of research. Research of domestic technology transfer networks, principles of construction and analysis of the European experience of functioning of technology transfer networks.

Analysis of resent researches and publications. Question of creation and operation of the technology transfer network are devoted the research of local lawyers as Lysenko V. S, Egorov S. A, Kozachenko V. Y, Obodets P. V., Zaika Y. V. et al.

Article's main body. In Ukraine since independence had been taken several attempts to organize an effective of technology transfer network. Among the projects implemented in Ukraine is considered the most successful Ukrainian integrated technology transfer system (UITTS), which structure includes seven regional and branch centers and 17 technology transfer centers of scientific research institutions and higher educational institutions of Ukraine. The aim of the UITTS is promotion information technology, high technology products and services to domestic and foreign markets, cost reduction developers for searching customers and partners, legal protection of intellectual property rights of authors technologies. National Technology Transfer Network (NTTN) is built according to the methodology and the model of the European network of «relay centers». NTTN is aimed at consolidating information resources of local government public and private, innovative structures and enterprises, institutions and organizations in a single technology transfer network for the purpose of its further integration into the European network EEN; effective use of intellectual potential of Ukraine, commercialization of R & D universities, research institutions and innovators; creation and development of effective mechanisms and conditions for the transfer of new technologies into production at domestic enterprises; involvement in economic circulation of scientific and technical activities; promote the development of import substitution and reorientation of domestic enterprises to export high-tech products

Ukrainian Institute of Scientific, Technical and Economic Information (UkrISTEI), which is subordinate to the Ministry of Education and Science of Ukraine, is another national technology transfer network. UkrISTEI activities in the field of technology transfer aimed at ensuring the implementation of the operational support necessary scientific and technical information and actual technical solutions developers, producers, consumers, of science intensive technologies and potential investors, and to promote the development of partnership relations between Ukraine and the international community.

Conclusions and prospects for the development. Summing up the research should be noted that currently in Ukraine there are several similar technology transfer networks. However, in practice the more developed countries, effective technology transfer mechanism works with the sole general state network and its regional segment, which concentrates all the available information on the commercialization of innovative technologies. The presence of a single network will fully establish an effective mechanism for technology transfer.

Key words: technology transfer network, technology transfer, the types of technology transfer.

Новіков Є. А. Сучасні мережі трансферу технологій і їх правовий статус в Україні / Є. А. Новіков // Право та інноваційне суспільство : електрон. наук. вид. – 2015. – № 2 (5). – Режим доступу: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2015/12/Novikov5.pdf>.